

ת"פ 63452/06/15 - מדינת ישראל נגד איל רחמני

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 63452-06-15 מדינת ישראל נ'
רחמני(עציר)
06 מרץ 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

איל רחמני (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם: הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד אריה ברוך ועו"ד בנאסולי

הכרעת דין

כתב האישום וההליכים בבית המשפט:

1. כנגד הנאשם הוגש בתאריך 30.6.2015 כתב אישום המייחס לו **התפרצות למקום מגורים בכדי לבצע עבירה**, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**גניבה**, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 25.6.2015, סמוך לשעה 13:55, התפרץ הנאשם לביתה של גב' תמי אברמוב (להלן: "**המתלוננת**") ברחוב ... בטבריה (להלן: "**הבית**"), באופן שפתח את השער החשמלי ונכנס פנימה אל תוך החצר, פתח את דלת הכניסה שהייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס אל תוך הבית וגנב במרמה ושלא בתום לב, ללא הסכמת הבעלים, ממספר מקומות בתוך הבית, תכשיטים שונים ובהם שרשראות וטבעות זהב, אייפד, מצלמת סוני, מחשב נייד (להלן: "**הרכוש**"). הנאשם הכניס את הרכוש לתוך שקית ויצא מהבית כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכוש שלילת קבע מבעליו.

3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. מטעם המאשימה העידו המתלוננת ובנה - דוד אברמוב (להלן: "**דוד**"); שוטרים אשר הגיעו לזירת האירוע, עצרו את הנאשם בסמוך למקום ותיעדו את הפעולות

שביצעו במסמכים שונים וכן שוטרים אשר חקרו את הנאשם וגבו את אמרותיו ואמרות עדים נוספים וביצעו פעולות נוספות, לאחר מעצרו של הנאשם. במסגרת פרשת ההגנה נמנע הנאשם מלהעיד. כעדי הגנה העידו בפניי 2 קציני משטרה בנוגע להתנהלות החקירה המשטרית במקרה זה וכן אחיו של הנאשם. ב"כ המאשימה סיכם טענותיו בעל פה, ואילו ב"כ הנאשם הגישו את סיכומיהם בכתב.

טענות המאשימה:

4. המאשימה טענה כי הראיות אשר הוצגו לבית המשפט מבססות היטב, מעבר לכל ספק סביר, את עובדות כתב האישום, ולכן יש להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו. לטענת המאשימה הנאשם תועד בבירור במצלמת האבטחה במקום כשהוא נכנס למתחם הבית וכעבור זמן מה יוצא ממנו כששקית ובתוכה הרכוש הגנוב על כתפו. לטענתה, בדיסק אשר הוגש לעיון בית המשפט ניתן להבחין אף בבנה של המתלוננת, דוד, מנסה לעצור את הנאשם בסמוך לבית.

5. באשר לקבילות הדיסק ובו תיעוד ממצלמת האבטחה, כאמור, טענה המאשימה כי המתלוננת העידה כי היא העתיקה את הדיסק בהדרכת טכנאי ולכן, על אף שלא הובא ה - DVR עצמו, יש לקבל את הדיסק כראיה קבילה. לדברי המאשימה העד דוד העיד כי הבחין בנאשם בסמוך לביתו, שאל אותו האם נכנס לביתו וזה השיב שכן. אף לשאלת השוטר אלעד מדר, אשר הגיע לזירה, אישר הנאשם כי נכנס לבית, אך טען כי חשב שמדובר במרפאת שיניים. המאשימה הפנתה לגרסת הנאשם בחקירותיו במשטרה, במהלכה אף אישר הנאשם נוכחותו במקום. כאשר הוצג לו סרטון מצלמת האבטחה אף אמר הנאשם: "יכול להיות שזה אני", אישר שנכנס לחצר הבית וטען כי נכנס לבקש תרומות או לבקר חבר. לדברי המאשימה גרסת הנאשם בלתי מהימנה, רצופת סתירות ומסבכת אותו בביצוען של העבירות. אף בחירתו לשתוק במהלך חקירתו, עת עומת עם ממצאי החקירה, ובעיקר הימנעותו מלהעיד בבית המשפט, מחזקות את הראיות כנגדו. לנוכח האמור עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

טענות ההגנה:

6. ב"כ הנאשם פירטו בהרחבה טענותיהם בכתב. לטענתם, המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה הנדרש להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם. ההגנה הצביעה על 5 פגמים עיקריים, בגינם, יחד ולחוד, יש כדי לזכות את הנאשם:

א. פגמים בכתב האישום ואי הוכחת העובדות העולות מתוכו.

ב. פגמים בקבילות הראיות, בעיקר סרט מצלמת האבטחה, אשר אינו עומד בתנאי הקבילות שנקבעו בהלכות בית המשפט.

ג. פגיעה משמעותית בזכויות הנאשם מרגע מעצרו, תקיפתו ופגיעה ברצונו החופשי.

ד. מחדלי חקירה משמעותיים ובלתי מוסברים.

ה. סתירות ואי דיוקים רבים ומהותיים בגרסאות עדי התביעה, כפי שאף עולה מעדותם של קציני המשטרה אשר העידו מטעם ההגנה.

אתיחס לכלל טענות ההגנה במסגרת ניתוח הראיות והממצאים השונים, כפי שיפורט להלן.

המסגרת הנורמטיבית:

7. המאשימה מייחסת לנאשם עבירה של **התפרצות למקום מגורים**, כאמור בסעיף 406 (ב) לחוק העונשין. סעיף 406 קובע כהאי לישנא:

(א) הנכנס למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה, או הנמצא בהם, בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר חמש שנים.

(ב) המתפרץ למקום כאמור בסעיף קטן (א) בכוונה לבצע גניבה או פשע, או המתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע או נכנס אליו לשם כך, דינו - מאסר שבע שנים.

התפרצות מוגדרת בסעיף 405 לחוק העונשין, כדלקמן:

"(א) השובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותר מעבר מחלק לחלק בבנין, נקרא פורץ.
(ב) המכניס לבנין חלק מגופו או מן הכלי שהוא משתמש בו, נקרא נכנס.
(ג) הפורץ ונכנס או פורץ ויוצא, נקרא מתפרץ.
(ד) הנכנס לבנין באיום, בתחבולה או בקנוניה עם אדם שבבנין, או נכנס לארובה או לפתח אחר של הבנין העומד פתוח דרך קבע לצורך מסוים וכרגיל אינו נועד לשמש לכניסה, רואים אותו כאילו פרץ ונכנס"

8. כמו כן מיוחסת לנאשם עבירת **גניבה**, כאמור סעיף 384 לחוק העונשין הקובע כך:

"הגונב, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגניבה עונש אחר מחמת נסיבותיה או מחמת טיבו של הדבר שנגנב."

הגדרת הגניבה הרלוונטית לענייננו הינה על פי הוראת סעיף 383 (א)(1) לחוק העונשין:

"(א) אדם גונב דבר אם הוא -

(1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע."

9. מלשון סעיף 405 לחוק העונשין עולה, כי האקטוס-ריאוס של עבירת ההתפרצות כולל שתי חלופות. בשתייהן נדרש יסוד ה"כניסה" לנכס, המוגדר בס"ק 405(ב), ולצדו יסוד נוסף. אם ה"נכנס" עשה זאת כ"פורץ": מונח המוגדר בס"ק (א) ומאופיין באקט פיסי אשר מאפשר את ה"כניסה" לנכס כגון פתיחת דלת או חלון, הוא ייחשב כ"מתפרץ". לחלופין, אם נכנס לנכס באמצעות איום, תחבולה, קנוניה או באחת הדרכים הנוספות שמפורטות בס"ק (ד), אזי "רואים אותו כאילו פרץ ונכנס".

10. עבירת ההתפרצות מבקשת לגונן על מספר ערכים מהותיים. ראשית, והגם שסעיף 407(א) לחוק העונשין עוסק בכוונה לבצע כל עבירה מסוג "פשע", הרי שהגרעין הקשה של מעשי ההתפרצות נעשה במטרה ליטול רכוש, והעבירה מבקשת למנוע זאת ולגונן על קניינו של הציבור. הדבר בא לידי ביטוי גם בקיומו של ס"ק 407(ב), אשר מחמיר את עונשו של המתפרץ במידה שביצע, בפועל, גניבה או פשע בנכס. השאלה מדוע דורש החוק גם "פריצה" וגם "כניסה" לנכס, על פני הדברים, תלויה אך בעוצמת הפגיעה באותם ערכים מוגנים. מאותן סיבות, יש מידה של הקבלה ערכית בין עבירת ההתפרצות לבין עבירה של הסגת גבול במטרה לבצע עבירה (זאת, הגם שהסגת הגבול מדגישה את ההגנה על החזקה בנכס (ע"פ 63/58 עג'מי ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה, עמ' 425 מול האות ה'(19.2.59)).

11. לנוכח הגדרת ההתפרצות ככוללת אף כניסה אסורה באמצעות פתיחת דלת, כבמקרה שלפניי, סבורני כי כבר עתה יש לדחות את טענת ההגנה בסיכומיה לפיה העובדה כי הדלת הייתה פתוחה אך לא נעולה, שוללת את קיומו של היסוד הפיסי של עבירת ההתפרצות.

ראיות התביעה וקביעת ממצאי מהימנות:

12. להלן אפרט את ראיות התביעה לפי סדר האירועים, החל מהגעת הנאשם לזירת האירוע ומעצרו במקום, וכלה בפעולות אשר בוצעו בתחנת המשטרה, לרבות חקירת הנאשם ומעורבים אחרים.

גרסת עדת התביעה גב' תמי אברמוב (המתלוננת):

13. המתלוננת העידה בפניי בישיבה שהתקיימה ביום 10.1.16. בפתח עדותה, הוגשו בהסכמה אמרותיה המשטריות (ת/1, ת/2) וכן דיסק המכיל סרטון ממצלמת האבטחה המותקנת בבית (ת/3).

14. **באמרתה המשטרית מיום 27.6.15 (ת/1)** מסרה כי בתאריך 25.6.15, סמוך לשעה 15:15, עת חזרה לביתה מעבודתה, הבחינה ששער הכניסה החשמלי פתוח מעט. לדבריה ירדה מרכבה, נכנסה ברגל לכיוון ביתה והבחינה בשער הפנימי החוצץ בין שתי הכניסות (בין הבית שלה לבית של בנה דוד) פתוח. חשדה שקרה משהו, התקשרה לבנה, ולבקשתו הלכה לכיוון ביתו, ושם הבחינה שדלת הכניסה פתוחה. כאשר נכנסה לבית הבחינה בקופסאות וחפצים זרוקים על הרצפה, מגירות פתוחות בחדר

השינה וכן דלת ארונית הטלויזיה פתוחה. לדבריה הבינה שפרצו לבית ולכן עלתה לביתה והתבוננה במצלמות האבטחה, שם הבחינה באדם שאינו מוכר לה, נכנס בשעה 13:55 מהשער החשמלי של הבית והולך לכיוון הכניסה לבית של בנה דוד. בשעה 14:14 הבחינה באותו אדם יוצא כשהוא מחזיק בידו שקיות מלאות. התקשרה מיד למוקד 100 והזמינה ניידת ואף בנה הגיע לבית וצפה במצלמת האבטחה. בזמן שהמתינו להגעת המשטרה, לאחר שדוד ירד לחצר, שמעה אותו צועק "עצור, עצור". לדבריה יצאה אף היא והבחינה בדוד מנסה לעצור אדם, שנראה כאדם המתועד במצלמת האבטחה, אשר ניסה לברוח, אך דוד עיכב אותו, עד אשר הגיעו שוטרים למקום ועצרו אותו. לדבריה, לבקשת החוקר, רס"מ תאיר דגש, העבירה לו את צילומי מצלמת האבטחה באמצעות תוכנת הוואטסאפ. מהבית נגנבו תכשיטים, מחשב נייד ומצלמה, אך יש לבדוק עם בנה בדיוק מה עוד נגנב.

15. **באמרתה השנייה מיום 28.5.15 (ת/2),** מסרה המתלוננת לחוקר רס"מ דגש דיסק ממצלמת האבטחה, בו מתועד האירוע בו צפתה. לדבריה, היא לא ערכה ולא ביצעה שום שינוי בסרטון. המתלוננת הבהירה כי דלת הבית שנפרץ הייתה סגורה אך לא נעולה. הפורץ פתח את השער החשמלי באמצעות ידיו וגרם נזק לשער. לדבריה נגנבו תכשיטי זהב ושרשראות, טבעות, איפד בצבע שחור, מצלמה מסוג סוני בצבע ורוד, מחשב נייד בצבע ורוד. ערכו של הרכוש הגנוב אינו ידוע לה.

16. **במהלך עדותה בבית המשפט,** הציג התובע למתלוננת את סרטון מצלמת האבטחה, וביקש ממנה שתתאר ותסביר את אשר רואים. לשאלת בית המשפט השיבה המתלוננת כי צרבה את הדיסק בעצמה ולא ערכה או ביצעה בו כל שינוי. בעדותה ציינה כי בהיכנסה לדירה שנפרצה הבחינה בקופסאות של מטרנה על הרצפה, ובחדר השינה של בנה הבחינה במגירות השידה פתוחות. הבינה כי הדירה נפרצה ולכן התקשרה למוקד 100. לשאלת התובע מה נגנב השיבה מחשב נייד, איפד, מצלמה ותכשיטים ומעבר לכך לא ידוע להם.

17. בחקירתה הנגדית, הסבירה המתלוננת כי מצלמות האבטחה בביתה מתעדות שעה קודם, דהיינו כאשר מופיע בסרטון שעה 14:15 מדובר למעשה ב - 15:15. לדבריה אין כניסות נוספות או צדדיות לבית פרט לכניסה הראשית. הבית סגור ומתוחם בגדרות והשער החשמלי הראשי נעול באופן קבוע. לדבריה, באותו יום, לאחר שיצאה מביתה, נשארה במקום עוזרת הבית, אך אין לה גישה לבית של דוד. לדבריה, בתוך הבית שלה יש 5 מצלמות אבטחה ואחת מחוץ לבית. בבית של בנה אין מצלמות כלל. בטרם העתקת הסרטון קיבלה הדרכה מאיש המחשבים שלה וצרבה את הדיסק בעצמה. לשאלת הסנגור מדוע בחרה להעתיק דווקא את הקטע הזה ולא הביאה את המקור כולו השיבה שהעתיקה את מה שקרה באותה שעה רלוונטית. לשאלה מדוע בחרה להעתיק את הקטע בין השעות 13:00 ל - 16:00 השיבה שלא היה מה לראות מעבר לכך. לדבריה, לא עלה בדעתה שיש אפשרות לסלף דיסק כפי שרומז הסנגור. העבירה לחוקר בווואטסאפ קטע חלקי, בו רואים את האדם המצולם נכנס, ולאחר מכן יוצא עם הרכוש מהבית.

18. לשאלת הסנגור הבהירה המתלוננת כי כאשר אמרה בחקירתה שדלת הכניסה לבית שנפרץ הייתה

פתוחה, התכוונה שהיא לא הייתה נעולה. לדבריה, אין סיכוי שעוזרת הבית שלה מעורבת בפריצה. מדובר במי אשר עובדת אצלה 5 שנים, נחשבת כבת בית, אישה שומרת חוק, והיא יכולה לגנוב מזמן, אם רצתה בכך. כמו כן אין לה גישה כלל לדירת בנה. המתלוננת העידה כי צפתה ביום האירוע במצלמות האבטחה והבחינה שמשעה 08:00 לא הייתה כל תנועה חשודה, ואף ראתה מתי עוזרת הבית נכנסה ומתי יצאה. המתלוננת שללה את האפשרות לפיה ניתן להיכנס מהחלק האחורי של הבית.

19. התרשמתי כי מדובר בעדה מהימנה, אשר ניכר היה מעדותה כי תיארה אך את הדברים הידועים לה מידיעה אישית ולא ניסתה להפריז או לתאר את הדברים שלא כהווייתם. למתלוננת לא הייתה כל היכרות קודמת עם הנאשם, ולכן לא הייתה לה כל עילה להעליל עליו עלילת שווא או להפלילו, אך כדי לזכות בתמורה כספית כלשהי, לרבות בהחזר הפריטים שנגנבו. גרסתה נתמכת בראיה אובייקטיבית - סרטון אשר הועתק ממצלמת האבטחה, המשקף אף הוא היטב את דבריה ומקנה להם משנה תוקף ואמינות רבה. לכן סבורני כי יש ליתן מלוא המשקל לגרסתה.

20. בסיכומיה, טענה ההגנה לפגם בכתב האישום בו נרשם כי המתלוננת הינה בעלת הבית שנפרץ, עובדה אשר אינה נכונה על פי חומר הראיות. בשל פגם זה, לשיטת ההגנה, אין ליתן משקל לעדות המתלוננת בכלל, ובנוגע לרכוש שנלקח בפרט מאחר והינה עדות מפיי השמועה. סבורני כי יש לדחות טענה זו. אף אם אכן לא דירתה הפרטית של המתלוננת היא זו אשר נפרצה ומתוכה נגנב הרכוש, הרי כפי שתואר בעדותה ובעדות בנה, מדובר במתחם מגורים הכולל שתי דירות, אשר באחת מתגוררת המתלוננת ובאחרת, הסמוכה לה, בנה. כניסת הנאשם ל"מתחם המגורים" במובנו הרחב של מונח זה, תוך הזזת השער החשמלי אשר היה סגור, נעשתה ללא רשות ושלא כדין, ובכך פלש הנאשם אף למתחם מגורי המתלוננת. מן הסרטון אף עולה כי הנאשם ניסה תחילה להיכנס לדירתה, ללא הצלחה. לכן, אף אם לא הייתה זו דירתה הפרטית של המתלוננת אשר נפרצה, אין כל פסול בכך שכתב האישום הגדירה כמתלוננת. מעבר לכך אציין כי היא זו אשר בפועל התקשרה למוקד המשטרה והתלוננה.

21. באשר לטענת ההגנה בסיכומיה לפיה אין ליתן משקל לדברי המתלוננת בנוגע לרכוש שנגנב, הרי שסבורני כי אף טענה זו אין בידי לקבל. אומנם, בנה - דוד, אשר לדירתו נכנס הנאשם ללא היתר, לא פירט כלל בחקירתו ובעדותו בבית המשפט את פרטי הרכוש הגנוב. עם זאת, אינני מפקפק בדברי המתלוננת בהקשר זה. מדובר במי אשר מתגוררת עם בנה באותו מתחם מגורים, למעשה חיה עמו ועם משפחתו דרך קבע, ולכן דבריה באשר לפרטי הרכוש הינם עדות ישירה מידיעה אישית שלה ולא מפיי השמועה. בהקשר זה לא נטען כלל על ידי המתלוננת כי שמעה אודות פרטי הרכוש שנגנב מבנה או מאדם אחר, אלא פירטה את הידוע לה, ואף ציינה מתוך היכרות וידיעה אישית כי מדובר בפריטים המשמשים את בנה שימוש יומי. דבריה באשר למהות הרכוש שנגנב אף מתיישבים עם הממצאים בבית עצמו, לרבות קופסת התכשיטים אשר נמצאה זרוקה על הרצפה.

גרסת עד התביעה - דוד אברמוב:

22. עד זה העיד בפניי בישיבה שהתקיימה בתאריך 10.1.16. בפתח עדותו, הוגשה בהסכמה **אמרתו**

במשטרה מיום האירוע - 25.6.15 בשעה 16:00 (ת/4). באמרה זו, מסר העד כי בהגיעו לביתו, הבחין בקופסאות הפוכות על הרצפה. אמו הלכה להתבונן במצלמת האבטחה והוא עצמו הבחין באדם עומד בכניסה לשער. לדבריו שאל אותו מה הוא עושה במקום והאם נכנס לבית שלו, והנ"ל השיב שכן, ואף אמר לו **"תקתקי פתחו לי"**. לאחר מכן, לדבריו, החל אותו אדם לברוח ממנו אך הוא רדף אחריו עד הגעת המשטרה למקום (ת/4, עמ' 1 שורה 6-10). לדבריו, אדם זה אף תועד במצלמת האבטחה. לשאלת החוקר מהם הפריטים שנגנבו השיב שטרם הספיק לבדוק זאת.

23. בעדותו בפניי, במהלך חקירתו הנגדית, השיב העד כי דלת ביתו אינה נעולה, אין לבית שלו גישה מבית אמו ואין לו מנקה. לדבריו, הבחין באדם, אותו זיהה כנאשם, בסמוך לשער החיצוני, ניגש אליו ואחז בו עד הגעת המשטרה. לשאלת הסנגור השיב כי לנאשם היה פצע פנימי מתחת לעין. לדבריו, ישנם סורגים על חלונות הבית.

24. אף גרסת עד זה מהימנה עליי לחלוטין. עסקינן בעד אשר תיאר את אשר אירע בלבד, ללא תוספות, הפרזות או ניסיונות לטפול על הנאשם טענות סרק או אשמת שווא. אף דבריו מתיישבים היטב עם התייעוד המצולם. עד זה אף עיכב את הנאשם בסמכות בסמוך לביתו שנפרץ, עד להגעת שוטרים למקום.

עד תביעה השוטר אלעד מדר:

25. שוטר זה העיד בפניי אף הוא בישיבה שהתקיימה בתאריך 10.1.16. בפתח עדותו ציין כי הינו קרוב משפחה של הנאשם. באמצעות עד זה, הוגש בהסכמה **זכ"ד שערך ביום 27.6.15 (ת/6)**. מזכ"ד זה עולה, כי ביום 25.6.15, במהלך משמרת עם השוטר קובי אסידו, התקבלה הודעה על אירוע התפרצות לדירה. בהגיעם למקום, תפסו את הנאשם איל רחמני, הודיעו לו שהוא עצור והכניסו אותו לניידת. בשיחה עמו בניידת אמר הנאשם כי נכנס לבית כי חשב שמדובר ברופא השיניים שלו, נטל משם בקבוק מים והשליכו מאחורי תחנת האוטובוס במקום. השוטר מדר ציין כי נדף מהנאשם ריח של אלכוהול. לדבריו, לאחר שלקחו את הנאשם לתחנה חזרו לזירת האירוע לעריכת בדיקות וסריקות באזור, וגבו את אמרת המתלונן. במהלך הסריקה במקום לא מצאו שקית או בקבוק מים, כנטען על ידי הנאשם.

26. בעדותו בבית המשפט ציין העד כי בהגיעם לזירה, הבחינו בנאשם מעוכב במקום על ידי המתלונן. את המזכר ערך יומיים לאחר האירוע מכיוון שנטל חלק באירועים נוספים באותו יום, ולאחר מכן התבקש לכתוב אותו. לשאלה כיצד נפצע הנאשם הסביר העד, כי לאחר שהנאשם הובל לתא המעצר בתחנה, השוטר קובי אסידו אמר לו שהנאשם נפל כאשר ניסה להוריד לו את איזקי הרגליים, ולכן הוא נלקח לבית החולים.

עד התביעה השוטר קובי אסידו:

27. עד זה, אשר הגיע לזירת האירוע יחד עם השוטר מדר, ערך מספר מסמכים אשר הוגשו לעיוני, המתעדים את מעשיו בזירה ובתחנת המשטרה.

28. **מדו"ח הפעולה מיום 25.6.15 (ת/12)** עולה, כי בשעה 15:45 דווחה המתלוננת על פריצה לבית. בהגיעם למקום, הבחינו בדוד, יחד עם אדם אחר, אשר זוהה על ידו כאייל רחמני. דוד אמר להם שאדם זה פרץ לביתו ולכן הודיעו לו כי הוא עצור בגין התפרצות לדירה, כבלו אותו באזיקים והכניסו אותו לניידת. לדבריו, לאחר קבלת פרטים מבעל הדירה דוד, נכנס לדירה והבחין על הרצפה במטבח בקופסאות זרוקות ובחדר השינה הבחין בדלת השידה פתוחה ובקופסאות תכשיטים על הרצפה. גבה במקום עדות מבעל הדירה וביקש ממנו להעתיק את סרט מצלמת האבטחה על דיסק ולהעבירו למשטרה. עדכן את הגורמים המוסמכים בתחנה וכן הוזעק למקום טכנאי זיהוי. מדו"ח זה עולה כי לא נעשה שימוש בכוח במהלך האירוע. **מדו"ח המעצר (ת/13)** עולה, כי לאחר שהוסברו לו נסיבות מעצרו, בחר הנאשם שלא להגיב וסירב לחתום.

29. עד זה ערך שני מזכרים נוספים ביום האירוע. **מת/14** עולה, כי במועד האמור, בשעה 17:30 לערך, כאשר עמד עם הנאשם בתא המעצר וניסה להוריד ממנו את אזיקי הרגליים, ניסה הנאשם להגיע לדלת תא המעצר בכדי ליטול מנת אוכל, וכתוצאה מכך מעד ונפל על הרצפה וראשו נחבט בקיר. בשל כך, הוא נלקח באופן מיידי לביה"ח פוריה לקבלת טיפול רפואי. לדבריו, מדובר באדם אשר היה תחת השפעת אלכוהול ובמהלך האירוע והחקירה התנדנד ולא היה מסוגל לעמוד יציב.

30. **בת/15** מציין מר אסידו, כי עת שהה עם הנאשם בחדר החקירות נדף מפיו ריח חריף של אלכוהול, הוא לא דיבר לעניין, נראה רדום ולא הגיב לשאלות החוקרת. **מזכ"ד נוסף שערך ביום 27.6.15 (ת/16)** עולה, כי במועד האמור העביר לשוטר דגש, באמצעות תוכנת הוואטסאפ, את סרטון מצלמות האבטחה שנשלח אליו מאת משפחת אברמוב. לדבריו, צפה בסרטון וזיהה את הנאשם, וזאת אף לנוכח היכרות קודמת עמו.

31. בעדותו בפניי ביום 14.1.16, השיב העד כי הנאשם לא היה פצוע בזירת האירוע. לדבריו, הנאשם נפצע לאחר מכן בתחנה, הועבר לטיפול רפואי, כאשר שעת העברתו לבית החולים אינה ברורה (**מסיכום הביקור במחלקה לרפואה דחופה, אשר הוגש וסומן נ/4**, עולה כי שעת הגעת הנאשם לבית החולים הינה 18:34, כלומר לאחר שהובא בפני הקצין הממונה, עד ההגנה רפ"ק אופיר אשור, אשר חתם על האסמכתא לכליאתו (נ/3), ובניגוד לגרסת ההגנה). העד אף שלל את הטענה לפיה הנאשם נחקר על אף פציעתו.

עד תביעה השוטר אשר דהן:

32. עד זה הינו טכנאי מז"פ, אשר הגיע לזירה וביצע מספר פעולות המתועדות במסמכים שהוגשו לעיוני. **מדו"ח בדיקת מז"פ (ת/17)** עולה, כי לדירה שנפרצה ישנה כניסה נפרדת, עם שביל גישה המוביל

אליה. העד רשם כי דלת הדירה הייתה סגורה, אך לא נעולה. העד העתיק ט.א. מעל גבי קופסת תכשיטים פתוחה, אשר הונחה על השידה בחדר השינה. העד תיעד את הזירה ב**תצלומים**, אשר הוגשו לעיוני (ת/18).

33. בעדותו בפניי ביום 31.1.16, לשאלות הסנגור, השיב כי בעל הדירה אמר לו שהדלת לא הייתה נעולה. לדבריו, מכיוון שאין כניסה אחרת לדירה זו, פרט לדלת הכניסה, ומאחר וכל החלונות היו נעולים ומסריקה שביצע לא הבחין בסימני פריצה, הסיק כי שיטת הביצוע הייתה כניסה דרך הדלת. בנוגע לטביעת האצבע שהעתיק מן הזירה ציין כי היא אינה של הנאשם והוא לא מצא טביעות נוספות.

עדת התביעה השוטרת מורן אלקובי:

34. עדה זו העידה בפניי בישיבה שהתקיימה ביום 14.1.16. בפתח עדותה, הוגשה בהסכמה, **אמרת הנאשם מיום 25.6.15 בשעה 17:42 (ת/11)**, אשר הינה האמרה הראשונה שנגבתה מן הנאשם לאחר מעצרו. בפתח חקירתו, לאחר שהוזהר כדין והובהרו לו זכויותיו, לרבות זכות ההיוועצות, הצהיר הנאשם כי הוא שומר על זכות השתיקה ולכן לא השיב לשאלות הספורות שהוצגו לו.

35. בעדותה בבית המשפט, בתשובה לשאלות הסנגור, השיבה העדה כי לא היה דבר מוזר בהתנהגות הנאשם במהלך החקירה. לדבריה, אם הייתה מודעת לכך שהוא פצוע או לאחר טיפול רפואי הייתה מציינת זאת בכתב.

עד התביעה השוטרת תאיר דגש:

36. עד זה העיד בפניי בישיבה שהתקיימה ביום 10.1.16. בפתח עדותו, הוגשו בהסכמה **2 אמרות שגבה מהנאשם (ת/7; ת/8); מזכר שערך ביום 27.6.15 (ת/9) וכן דיסק ובו קטע קצר מסרטון מצלמת האבטחה (ת/10)**.

37. **באמרת הנאשם מיום 29.6.15 בשעה 08:27 (ת/7)**, לאחר שהוזהר כדין והובהר לו כי זכותו להיוועץ בעו"ד, זכות עליה וויתר בשלב זה, סירב הנאשם להשיב על השאלות שנשאל וטען כי הוא שומר על זכות השתיקה. עם זאת, השיב הנאשם לשאלות כלליות, כגון מקום מגוריו והאם הוא עובד. כאשר נאמר לו שעל פי הראיות פרץ לדירה, ביקש הנאשם להיוועץ בעורך דין, ולכן הופסקה חקירתו כ - 20 דקות לאחר שהחלה.

38. **באמרת הנאשם מיום 29.6.15 בשעה 09:15 (ת/8)**, לאחר שנפגש עם עו"ד דוד קליימן מן הסנגוריה הציבורית במשרד החקירות בתחנה, בחר הנאשם שוב לשמור על זכות השתיקה ונמנע מלהשיב על מרבית השאלות שנשאל. עם זאת, כאשר נאמר לו שפרץ לבית האמור, השיב שזה שעבר במקום לא מלמד כי פרץ לבית. לדבריו, שתי בירות לפני כן ולא גנב דבר. הוצג לנאשם סרטון מצלמת

האבטחה. לשאלת החוקר מי האדם המצולם השיב הנאשם: "יכול להיות שזה אני" (ת/7 בשורה 28). לשאלה האם הוא מזהה את האדם אשר נכנס דרך השער השיב הנאשם: "זה אני" (שורה 34). לשאלה מה עשה בבית האמור השיב הנאשם: "אני מבקש תרומות אולי נכנסתי לבית הזה לבקש תרומות או שבאתי לחבר לא זכור לי בדיוק" (שורה 36). החוקר מעמת את הנאשם, ואף מראה לו את דמותו בסרטון כשהוא יוצא מהבית ומחזיק בשקיות ובתוכן הרכוש הגנוב, אך הנאשם השיב שלא נכנס ולא גנב דבר, ולא ידוע לא אם זה הוא אשר יוצא מהשער (שורות 43-45).

39. בעדותו בפניי, לשאלות הסנגור, השיב העד כי קיבל מהשוטר אסידו סרטון דרך הוואטסאפ והעתיקו על גבי דיסק (ת/10). הנ"ל עומת עם מזכר שערך (נ/1), המתעד שיחה שערך עם המתלוננת. ממזכר זה עולה כי המתלוננת אמרה לו שהיא שוחחה עם עובדת הניקיון אשר יצאה אחרונה מהבית, ואף צפתה במצלמות האבטחה והבחינה בעובדת הניקיון יוצאת בשעה 12:30 וסוגרת את דלת הבית ואת השער החשמלי בכניסה הראשית לחצר, ומאותו רגע לא הבחינה באדם אחר נכנס, מלבד אותו אדם המתועד בסרטון. לשאלה נוספת של הסנגור השיב העד כי חקר את הנאשם ושאל אותו שאלות, אך זה בחר לשמור על זכות השתיקה. כאשר הסרטון הוצג לנאשם הוא אישר שהוא זה שמצולם. לשאלה האם בסרטון מבחינים בנאשם נכנס לדירה עצמה השיב העד כי לא מדובר בבולק, רואים אותו נכנס מהשער החשמלי של הבית, עובר דרך החצר לכיוון הדירה, וכי אין דירות נוספות.

קבילות הדיסק:

40. הדיסק ובו תיעוד זירת האירוע ומעשיו של הנאשם במקום, כפי שנקלטו במצלמת האבטחה, הועתק על ידי המתלוננת, כאמור. לטענת ההגנה עסקין בראיה משנית ולכן חל כלל הראיה הטובה ביותר, כך שלא ניתן להסתמך על תוכנה של ראיה זו. לדבריה לא הוכח כי המכשיר היה תקין וכי לא בוצעה פעולה עריכה או שינוי בסרטון עובר להעברתו למשטרה.

41. אין בידי לקבל טענה זו. אכן, בעבר המשפט הישראלי הדגיש כי לשם הוכחת תוכנו של מסמך, ובהקשר זה לרבות תוכן חזותי, יש להציג בפני בית המשפט את המסמך המקורי, שהינו 'הראיה הטובה ביותר' להוכחת האמור בו (ראו למשל ע"א 118/63 ראש העיר הרצליה נ' פישמן, פ"ד יז (4) 2805 (1963); ע"א 495/82 עמל הנגב בע"מ נ' מזור, פ"ד לט (3) 97 (1985)). הסברים שונים והצדקות שונות עמדו בבסיסו של כלל הראיה הטובה ביותר, "רובם ככולם מייסדים עצמם על השכל הישר ועל הניסיון האנושי - ועיקר שבהם הוא (לעניין הוכחתם של מסמכים) כי רק המסמך המקורי - על דרך העיקרון - יכול שיאמר (על עצמו) אמת, את כל האמת ורק את האמת" (ע"א 6205/98 אונגר נ' עופר, פ"ד נה (5) 71, 85 (2001); ראו גם שלמה שרשבסקי "כלל הראיה הטובה ביותר" משפטים ד 382 (תשל"ב-תשל"ג)).

42. עם זאת, תמורות רבות חלו מאז הלכה נושנה זו, לרבות תמורות הנובעות מקיומם של אמצעים טכנולוגיים חדישים או אמצעים המאפשרים שימור הראיה, אף אם עסקין בראיה משנית אשר הועתקה מן המקור, כך שלא נותר ספק באשר למהימנותה. בהקשר זה ראו דברי בית המשפט העליון ב - ע"א

2449/08 משה טואשי ואח' נ' בנק מרכנתיל דיסקונט (פורסם בנבו; ניתן ביום 16.11.2010):

"אולם המשפט הישראלי התאים עצמו למציאות המשתנה ואט אט רוכך ונשחק כלל הראיה הטובה ביותר, נוספו לו חריגים על חריגים עד אשר "יש מבין חכמי המשפט שהתבטאו כי כל מה שנותר מכלל הראיה הטובה ביותר הוא כי המקור של מסמך פרטי (להבדיל ממסמך ציבורי) צריך להיות מוגש לבית המשפט כדי להוכיח את תוכנו, אלא אם ניתן להסביר את היעדרו של המקור" (ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל פ"ד לח(4) 169, 206 (1984) (להלן: פרשת שניר)). כיום נראה כי מדובר בכלל של העדפה, וכי אין עניינו בקבילות ראיות אלא במשקלן, "ובהיעדר חשש לאמינות ה'העתק', לא יהיה באי הבאת המסמך המקורי כשלעצמו כדי לכרסם בתשתית הראייתית של בעל הדין העושה בו שימוש" (ע"א 9622/07 הולין נ' קופת חולים כללית של ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל, פס' 25 לפסק הדין ([פורסם בנבו], 30.5.2010))."

43. אכן, מן הראוי היה כי השוטרים יתפסו את מכשיר ה - DVR עת הגיעו לבית, וכי בחינתו והעתקת הממצאים העולים מתוכו תעשה על ידי חוקר משטרה מיומן. עם זאת, לא מצאתי כי בנסיבות המקרה שלפני עולה חשש שמא הדיסק האמור, המכיל סרטון ממצלמת האבטחה, אינו מתאר בצורה אותנטית ומדויקת את אשר ארע במציאות, או כי בוצעו בו פעולות המעוררת חשש שמא בוצעו בו פעולות עריכה, כך שאינו משקף את רצף האירועים כפי שאירעו.

44. לא מצאתי עילה שלא להאמין למתלוננת, אשר העידה כי ביצעה פעולת העתקה פשוטה, על פי הדרכה שקיבלה מטכנאי, צרבה את הסרטון על גבי דיסק ללא שינוי או עריכה וכך העבירה אותו לחוקר. המתלוננת אף הביעה בעדותה בפני פליאה על כך שניתן לבצע שינויים ועריכה לסרטון שכזה, ולנוכח העובדה כי נעזרה בטכנאי כדי לבצע פעולת העתקה פשוטה, יש בה כדי ללמד על חוסר בקיאותה, וודאי שלא ניתן להניח או לחשוד בה כי ביצעה פעולת עריכה מתוחכמת. העברת קטע קצר מסרטון זה אף באמצעות תוכנת הוואטסאפ לחוקר ביום האירוע ובסמוך לאחר התרחשותו, והתאמת הקטע הקצר שנשלח כאמור לסרטון אשר הועתק על גבי הדיסק, אף בהם יש כדי לבסס את מסקנתי לפיה לא נערך כל שינוי או עריכה בסרטון זה עובר למסירתו למשטרה. דומני כי אף אם המשטרה הייתה תופסת את מכשיר ה - DVR כך שהראיה המקורית הייתה ברשותה מלכתחילה, הייתה מבוצעת בדיוק אותה פעולת העתקה וצריכה שביצעה המתלוננת. ההתקדמות הטכנולוגית מאפשרת אף למי אשר אינו מיומן בביצוע של פעולות כגון דא, לבצען בקלות וללא תקלות, כפי שנעשה במקרה זה.

45. טענות ההגנה בהקשר זה אינן מתיישבות אף עם תוכנו של הסרטון. לאחר שצפיתי בו בשלמותו התרשמתי, כאמור, כי אין חשש לעריכה מגמתית או לשינויים כלשהם מן התיעוד המקורי. טענה זו אף אינה מתיישבת עם העובדה כי למתלוננת ובנה אין, ולא היה, כל אינטרס לעשות כן או לפגוע דווקא בנאשם שלפניי, אשר כלל לא היה מוכר להם עובר לאירוע האמור. טענות ההגנה באשר לקבילות הסרטון אינן מתיישבות אף עם העובדה כי הנאשם בחקירתו במשטרה, עת הוצג לו סרטון זה, זיהה עצמו כמי שמתועד בו ואף קשר עצמו בצורה ברורה למקום ואף לכניסה לבית.

46. להלן ממצאי צפייתי בסרטון מצלמת האבטחה (ת/3):

אורכו של הסרטון הינו שעתיים ועשר דקות. הסרטון מתחיל בשעה 13:50 ומסתיים בשעה 16:00 (על פי השעון במצלמת האבטחה אשר לו יש להוסיף שעה נוספת, כפי שהעידה המתלוננת).

- בשעה 13:54:48, נצפה הנאשם לראשונה מהלך במדרכה הממוקמת מול שער הכניסה לבית. הנאשם בוחן את השטח ואז חוצה את הכביש ועושה דרכו אל עבר שער הכניסה.
- בשעה 13:55:10, פותח הנאשם בידיו את שער הכניסה, מותיר פתח צר, נכנס למתחם הבית ועושה דרכו תחילה לכיוון הכניסה לביתה של המתלוננת (יצוין, כי לא ניתן לראות בסרטון את הכניסה לדירת המתלוננת אך ממבנה הבית והעדויות ששמעתי עולה כי כך הדבר).
- בשעה 13:55:36, עושה הנאשם דרכו לכיוון ביתו של דוד.
- בשעה 13:57:25, נראה חוזר הנאשם לכיוון בית המתלוננת.
- בשעה 13:59:40, חוזר הנאשם לכיוון ביתו של דוד.
- בשעה 14:14:36, נראה הנאשם יוצא ממתחם הבית אל הכביש הסמוך כשבדיו שקית לבנה גדולה אשר את תכולתה לא ניתן לראות בבירור.
- בשעה 14:16:40, מגיעה המתלוננת ברכבה, יוצאת מתוכו ומבחינה כי השער פתוח חלקית.
- בשעה 14:41:30, מגיעים דוד ורעייתו ברכבם לבית.
- בשעה 14:43:50, חוזר הנאשם לחצר הבית, מתבונן סביב וסורק את המקום. הנאשם אף מתבונן לתוך רכבו של דוד, עושה דרכו שוב לכיוון ביתו של דוד ולאחר מכן יוצא ממתחם הבית אל הכביש הסמוך.
- בשעה 14:47, שניות ספורות לאחר שהנאשם יוצא כאמור, יוצא אף דוד, מבחין בנאשם ורץ לכיוונו.
- בשעה 14:58, נידת משטרה נכנסת לחצר הבית ועוזבת את המקום בשעה 15:19.
- בהמשך, עד תום הסרטון, לא נצפה דבר.

מצפייה בסרטון עולה כי ניתן לזהות את הנאשם בבירור, לפי תווי פניו ומבנה גופו, כמי אשר נכנס למתחם הבית ויוצא מתוכו כששקית מלאה באמתחתו. התנהגות הנאשם מוזרה למדי. חזרתו למתחם הבית, לאחר שנטל את הרכוש והסתירו, נותרה ללא הסבר מצידו ולכן לא ברור האם התנהגות זו נבעה מהיותו בגילופין, או שמא נבעה מרצונו לחזור שוב ולגנוב רכוש נוסף. אדגיש כבר עתה, כי ההגנה לא טענה בסיכומיה כי הנאשם היה במצב של שכרות ולכן לא יכול היה להבין או לשלוט במעשיו, וממילא לא הוצגה תשתית ראייתית מספקת לכך על ידי ההגנה.

האם נפגעו זכויותיו של הנאשם?

- 47. בסיכומיה טענה ההגנה כי אי תפיסת המחשב המקורי ואף חקירת הנאשם ברכב המשטרתי בזירת האירוע ללא תיעוד או אזהרה כדין פגעו בזכויותיו הדיוניות של הנאשם, לרבות זכות ההיוועצות עם עו"ד וזכות השתיקה.

48. בע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד סא(1) 461 (להלן - "הלכת יששכרוב") קבע בית המשפט העליון כי אין בעצם השגתה של ראייה שלא כדין, כדי להביא באופן "אוטומטי" לפסילתה, תוך שהתווה את דוקטרינת הפסילה הפסיקטית. לפי דוקטרינה זו, בהחלטה אם לפסול ראיות שהושגו שלא כדין על בית המשפט לאזן בין הערכים המתנגשים, כאשר על כפות המאזניים עומדים מחד, הצורך להגן על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי, ומנגד, ערכים ואינטרסים ציבוריים שונים, וביניהם גילוי האמת, הלחימה בפשע וההגנה על זכויותיהם של נפגעי עבירה.

49. לפי הלכת יששכרוב, במסגרת האיזון על בית המשפט להתחשב בשלוש קבוצות של שיקולים: הקבוצה האחת, אופייה וחומרתה של אי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראייה. יש לבחון, בין היתר, את מהות ההפרה ועוצמת הפגיעה בזכויות; הקבוצה השנייה, מידת ההשפעה של הפגם על הראייה שהושגה. בהקשר זה על בית המשפט לבחון באיזו מידה עשוי הפגם להשפיע על מהימנותה ועל ערכה הראייתי של הראייה; הקבוצה השלישית נוגעת להשפעת פסילת הראייה על מלאכת עשיית הצדק במובנה הרחב, תוך השוואה בין המחיר החברתי הכרוך בפסילת הראייה לבין התועלת החברתית שבפסילתה. בהקשר זה יש לשקול את חשיבות הראייה להוכחת האשמה, מהות העבירה המיוחסת לנאשם ומידת חומרתה.

50. על רקע זה ולענייננו, באיזון בין השיקולים העומדים על הכף, הגעתי למסקנה כי אין לפסול את הדיסק כראייה אף לנוכח טענה זו. סבורני כי אף אם הייתה פגיעה מסוימת בזכויות הנאשם, אין מדובר בפגיעה מהותית. הקביעה מעוגנת היטב בחומר הראיות כפי שפורט לעיל.

51. קבוצת השיקולים השנייה עוסקת כאמור במידת ההשפעה על מהימנות הראייה שהושגה:

"בהקשר זה נדרש בית המשפט לבחון באיזו מידה אי ההגינות שהייתה כרוכה בהשגת הראייה עשויה להשפיע על מהימנותה ועל ערכה הראייתי, והאם לראייה שהושגה שלא כדין ישנו קיום נפרד ועצמאי מאי-החוקיות או אי-ההגינות שהייתה כרוכה בהשגתה. במסגרת קבוצת שיקולים זו עשויה להיות חשיבות רבה לאופיה של הראייה ששאלת קבילותה עומדת על הפרק. כך למשל, כאשר מדובר בראיות חפציות שהן בעלות קיום עצמאי ונפרד מאי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגתן, ובדרך כלל לא יהיה באי-החוקיות האמורה כדי לפגוע באמינותן." (רע"פ 10141/09 אברהם בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 6.3.2012) - להלן: "הלכת בן חיים", בעמ' 39-40)

52. במקרה דנן, אי התקינות, כאמור לעיל, אינו מגיע כדי אי חוקיות אלא מדובר באי תקינות על רקע הפעלת שיקול דעת שגוי. ראוי היה, כאמור, שמכשיר ה- DVR יתפס בזירת האירוע ויועבר לבדיקת המשטרה. ראוי אף היה כי השוטרים ימנעו מלתשאל את הנאשם בזירת האירוע, ברכב המשטרה, אם אכן כך נעשה, בטרם יבהירו לו מהן זכויותיו. עם זאת, לאחר ששמעתי את עדות השוטרים, איני סבור כי אנשי המשטרה פעלו בחוסר תום לב או מתוך מודעות לאי התקינות. בנוסף, איני סבור כי נפגעה באופן של ממש זכותו של הנאשם להליך הוגן וכן אפנה - והדברים ברורים מאליו - לערכים ולאינטרסים של

גילוי האמת וההגנה על שלום הציבור שצריכים להביא לאי פסילת הראיה (ור' להרחבה בהקשר זה האמור בהלכת יששכרוב; הלכת בן חיים, וכן ב- ע"פ 5417/07 **ניקולאי בונר נ' מ"י**), (ניתן ביום 30.5.2013).

53. לסיכום סוגיה זו אני קובע, כי הסרטון המתועד על גבי הדיסק הינו ראיה קבילה ויש להעניק לו אף את מלוא המשקל. מן הסרטון עולה כי הנאשם נכח בזירה במועד הרלוונטי, נכנס לשטח הבית וכעבור זמן קצר יצא מתוכו כשבדיו שקית מלאה, שקית אשר בה לא החזיק הנאשם עת נכנס למתחם המגורים האמור.

פרשת ההגנה והתייחסות לטענות הגנה נוספות:

משמעות הימנעות הנאשם מלהעיד במשפטו:

54. הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו. במסגרת פרשת ההגנה, העידו מטעמו רפ"ק אופיר אשור - קצין אג"ם בתחנת משטרת טבריה, אשר ערך **אסמכתא לכליאת הנאשם (נ/3)**; פקד אלדד אדרעי - ממלא מקום ראש משרד החקירות - מודיעין בתחנת משטרת טבריה בתקופה הרלוונטית; וכן מר מאיר ששון רחמני - אחיו של הנאשם.

55. אשר למשמעות הימנעותו של הנאשם מלהעיד בפרשת ההגנה הפסיקה קבעה, כי כוחה הראייתי של שתיקת הנאשם במשפט הוא מוגבל. היא לא יכולה להוות ראיה עצמאית להוכחת אשמתו של הנאשם, אלא רק תוספת לראיות אחרות של התביעה. יש מחלוקת, עד כמה בכוחה לשמש תוספת ראייתית להודאות חוץ של הנאשם עצמו (ראה רע"פ 4142 /04 **איתי מילשטיין נ' התובע הצבאי הראשי** [פורסם בבנו]; ניתן ביום 14.12.06). אך אין מחלוקת על כך, שלפי הדין הימנעות מלהעיד יכולה להוות תוספת לראיות מרשיות אחרות, ולתת להן משנה תוקף ומשקל.

56. הוראת סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, **אינה מחייבת** את בית המשפט לראות בשתיקתו של הנאשם במשפט חיזוק או סיוע לראיותיה של התביעה. יתכנו מקרים בהם יימצא, כי לא יהיה זה נכון ששתיקתו של הנאשם תחזק את חומר הראיות המפליל שנאסף בעניינו. זאת, לאור האפשרות ששתיקתו של הנאשם נבעה ממניעים תמימים, ולא מצביעה על אשמתו. בהקשר זה נקבע:

"אדם חף מפשע לא רק מוכן להעיד, אלא שהוא שש להזדמנות להיכנס לתא עדים ולהפריך את הגרסה המרשיעה, אשר לטענתו היא כוזבת. אם מסרב הוא להעיד, הרי יש בכך כדי לתמוך בעדות המפלילה של עדי התביעה..."
(ע"פ 2132/04 **סלים נ' מדינת ישראל**, פורסם בבנו; ניתן ביום 28.05.07)

57. בנסיבות אלו, הגם כי זכות השתיקה הינה זכות המוקנית לנאשם, הרי בהליך הפלילי בכלל ובתיק זה בפרט, זכות זו מתנגשת עם חשיפת האמת. נזכיר כי הנאשם לא העלה טענה כלשהי הנוגעת לחקירתו,

ומשהסכים להגשת אמרותיו אין מקום לחשוש באשר לתוכן. הימנעות הנאשם מלהעיד אינה נובעת מחולשת ראיות המאשימה או מחוסר האמון של הנאשם במשטרת טבריה או בתביעה, כפי שנטען על ידי אחיו בעדותו בפניי, אלא מהיעדר הסבר חלופי מניח את הדעת לראיות המשמעותיות אשר נאספו כנגדו. הימנעות הנאשם מלהעיד יש בה כדי ללמד כי אין בפיו כל הסבר חלופי לדברים שמסר בחקירתו.

58. שלל הראיות שנאספו כנגד הנאשם, לרבות התנהגותו המפלילה לכשעצמה בזירת האירוע, כאמור בעדותו של דוד וכמתועד בסרטון מצלמת האבטחה, חייבה הסבר חלופי משכנע, כזה אשר אינו נמצא לנוכח סירוב הנאשם להעיד. הימנעות הנאשם מלהעיד במשפטו הותירה אף את שלל גרסאותיו הסותרות בחקירה המשטרתית ללא הסבר מניח את הדעת. בהקשר זה יודגש כי בחקירתו זיהה עצמו הנאשם בסרטון כמי אשר נכנס למתחם הבית ואף אישר כי נכנס לדירה עצמה. הנאשם ציין מחד, כי נכנס כדי לאסוף תרומות או לבקר חבר, ומאידך טען כי סבר כי מדובר במרפאת שיניים. אף שתיקתו החלקית במהלך החקירה המשטרתית כמוה כ"גרסה" נוספת, אשר נותרה אף היא ללא הסבר או הצדקה.

59. יובהר, סירובנאשם לשותף פעולה בהליכי חקירה שבכוחם לתרום להוכחת חפותו עשוי לשקף התנהגות מפלילה. בהעדרה הסברתמים לסירוב, עשוי חוסר שיתוף פעולה כאמור לחזק את הראיות הקיימות כנגדו ואף להוות בעל כורח ראיות עצמאיות, בבחינת ראיה נסיבתית לחובת הנאשם (בהקשר זה ראה ע"פ 9184/06 **מדינת ישראל נ' אושרי כהן** (פורסם בנבו; ניתן ביום 19.9.07)).

60. הנה כי כן, התנהלותו של הנאשם במהלך החקירה אף היא מחזקת את הראיות נגדו. משנמנע הנאשם להעמיד את גרסתו בבית המשפט לחקירת שתי וערב, יש להעניק משקל ראיתי להימנעות זו, וזו מחזקת את יתר הראיות (ראה ד"נ 3081/91 **קוזלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו; ניתן ביום 25.8.91]).

61. במסגרת פרשת ההגנה העידו שני קציני משטרה אודות פעולות חקירה שבוצעו וכאלה שראוי היה לבצע במקרה זה. סבורני כי עדותם של עדי הגנה לא תרמה דבר להכרעה בשאלות השנויות במחלוקת.

62. עדותו של עד ההגנה מר מאיר ששון רחמני - אחיו של הנאשם, אשר לטענתו בדק ומצא כי בסמוך לבית המתלוננת אכן ישנן מרפאות שיניים, ואף מסר בשמו של הנאשם הסבר בלתי משכנע מדוע נמנע הנאשם מלהעיד במשפטו, אינה מהימנה עליי. ניכר מעדות מגמתית זו של אחיו של הנאשם, אשר אף נכח בכל הדיונים בעניינו ורק לאחר מכן הסתבר לבית המשפט כי הינו עד הגנה, כי זו באה לעולם אך ורק כדי לסייע לנאשם ולעורר ספק שמא נסיבות הימצאותו בזירת האירוע הינן תמימות לחלוטין. עדות מגמתית זו עומדת בסתירה לראיות אחרות, ובעיקר לעדותם של המתלוננת ובנה, להם בחרתי להאמין בהיעדר כל חשש או חשד להפללת הנאשם על לא עוול בכפו.

63. בהקשר זה אף אדגיש כי לא הוצגו לעיוני ראיות התומכות בגרסת עד הגנה זה. כך למשל, לא הוצג מסמך לפיו הנאשם אכן זומן למרפאת שיניים ביום האירוע; לא זומן נציג ממרפאת השיניים להעיד על כך ולמעשה עד הגנה זה לא ידע לומר לאיזו מרפאה מבין המרפאות אותן פירט זומן הנאשם ביום האירוע.

64. הלכה ידועה בשיטתנו המשפטית היא כי הימנעותו של נאשם מלהביא ראיה אשר היה באפשרותו להביאה ואשר היה בה, לכאורה, כדי לתמוך בגרסתו, ללא הסבר סביר להימנעות זו, יוצרת הנחה לפיה אילו הובאה הראיה האמורה, היה בה כדי לתמוך דווקא בעמדת התביעה ולא בעמדתו של הנאשם (ע"פ 2333/07 **שלמה תענך נ' מד"י**, פורסם בנבו; ניתן ביום 12.7.2010). על כן, יש לקחת זאת בחשבון במארג הראייתי הכולל שנפרס בפני בית המשפט.

סתירות בדברי עדי התביעה

65. ההגנה טענה בסיכומיה כי לאורך ההליך כולו התגלו סתירות רבות ומשמעותיות בגרסאות עדי התביעה אשר יש בהן להטיל ספק במהימנות גרסתם. לדבריה העדים עשו מאמץ ניכר להתאים את עדותם כך שתוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם.

66. עיון בטענות ההגנה בסוגיה זו, כמפורט בסיכומיה, מעלה, כי עיקר הסתירות להן היא טוענת, אין אלא בין גרסאותיהם של עדים, אשר גרסתם לא היוותה תשתית מכרעת לקביעת הממצאים העובדתיים בנוגע לליבת המעשים, דהיינו כניסת הנאשם למתחם המגורים ולאחר מכן כניסה לבית ונטילת הרכוש. ראיות התביעה בהקשר זה מבוססות בעיקר על תיעוד הנאשם בזירת האירוע במצלמת האבטחה, וגרסת המתלוננת ובנה - דוד, יש בהן כדי לתמוך בתיעוד חזותי ברור זה.

67. בנוגע לסתירות לכאורה בגרסתם של עדי התביעה, כידוע, סעיף 57 לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א-1971, קובע כי סתירות בעדותם של עדים, אין בהן כשלעצמן כדי למנוע מבית המשפט לקבוע עובדות שלגביהן חלו הסתירות. על מנת שהסתירות תאיינה את העדות עליהן להיות מהותיות, משמעותיות ו"מכוונות מטרה" (ראו: ע"פ 7758/04 **אלקאדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), 19.7.2007); ע"פ 11235/05 **פלוגי נ' מדינת ישראל**, פס' 16 לפסק הדין (פורסם בנבו), 30.5.07). מכל מקום, הסתירות לכאורה להן טוענת ההגנה הינן מינוריות, ואין בהן לפגוע בקביעת המהימנות ביחס לעדי התביעה. לא מצאתי כי יש ליתן משקל מכריע, כפי שטוענת ההגנה בסיכומיה, לסתירות, אם אכן קיימות כאלה, בנוגע לגובה הגדר המקיפה את הבית; בנוגע ליתר המצלמות המותקנות במתחם הבית; וכד'. סבורני כי בסתירות המינוריות הללו יש כדי לתמוך בטענה ההפוכה לפיה לא נעשה ניסיון לתיאום גרסאות, על אף שעסקינן באם ובנה, או בשוטרים המשרתים באותה תחנת משטרה. גרסת עדי התביעה נמסרה בסמוך לאחר האירוע והיא אף נתמכת בראיות חיצוניות אחרות ומהימנות.

מחדלי חקירה והשפעתם על הגנת הנאשם

68. בסיכומיה, הפנתה ההגנה לקיומם של מחדלי חקירה שונים, אשר, לטענתה, פגעו ביכולתו של הנאשם להתגונן, ובכך נפגעה זכותו להליך הוגן. בהקשר זה טענה ההגנה כי החוקרים לא נתנו דעתם להימצאות טביעת אצבע נוספת בזירה אשר אינה של הנאשם; הימנעות מחקירת עובדת הניקיון בבית המתלוננת אשר נכחה במקום עד סמוך לשעת האירוע; הימנעות מחקירת שוטרת מג"ב אשר אף היא נכחה עת נעצר הנאשם ויכלה לשפוך אור אודות נסיבות מעצרו וחילופי הדברים בינו לבין השוטרים; הימנעות מחקירת אשתו של דוד, הנראית בסרטון כנוכחת במקום.

69. ראשית, ועוד טרם שאדון בגופן של טענות, מן הראוי להזכיר, את ההלכה המושרשת, כי בהינתן תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, הרי שאין בקיומם של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזיכוי של הנאשם. בחינת טענות הנוגעות למחדלי חקירה תעשה בשני שלבים: תחילה יש לבחון האם מדובר כלל במחדל חקירה. רק אם המענה לשאלה הראשונה הוא בחיוב, יש לבחון את השאלה, האם בשל מחדלי החקירה הנטענים, נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, כמו גם זכותו להליך הוגן. בחינה זו נעשית, תוך שקלול המחדלים הנטענים אל מול התשתית הראייתית שהונחה (ראו, בעניין זה, ע"פ 3947/12 סלאח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], פסקה 44 (21.1.2013), וההפניות שם; ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.5.2006)).

70. להבדיל מעדי התביעה, סבורני, כאמור, כי עדותם של עדי הגנה לא תרמה דבר להכרעה בשאלות השנויות במחלוקת ואין בה כדי להצביע על חקירה מגמתית או על מחדלים חמורים. כידוע, קיומה של חקירה מושלמת ללא מחדלים או כשלים מסוימים הינה אך שאיפה אשר ככל הנראה אינה ניתנת להגשמה. קציני המשטרה אשר העידו מטעם ההגנה התייחסו לשורה של פעולות חקירה אשר אין חולק כי מן הראוי היה שתבוצענה או למצער שתבוצענה בצורה שונה. עם זאת, עסקינן באמירות כלליות אשר אין בהן כדי לבטל את אשר נעשה במקרה זה או להטיל ספק בשלל הראיות שנאספו בעניינו של הנאשם, הקושרות אותו בצורה ברורה לעבירות המיוחסות לו, לרבות תיעודו במצלמת האבטחה כנכנס לשטח הבית ללא רשות ויוצא משם עם שקית באמתחתו; תיעודו בסרטון מעוכב בסמוך לדירה; ואף לנוכח דברי הנאשם עצמו בזירת האירוע ובחקירותיו השונות, מהם נובעת, לכל הפחות, ראשית הודיה בעבירות המיוחסות לו (בהקשר זה ראו - ע"פ 64/87 גרסטל נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(3) 538, 533; ע"פ 323/85 אלרמאק נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 57, 63).

71. אכן, מן הראוי היה שרעייתו של דוד, הנצפית אף היא בסרטון מצלמת האבטחה, תיחקר ותמסור גרסתה, בין היתר אודות נסיבות מעצרו של הנאשם במקום וחילופי הדברים בינו לבין בעלה. מן הסרטון עולה כי לאחר שדוד הבחין בנאשם מסתובב בכביש הסמוך לבית והחל לרוץ לכיוונו, הבחינה בכך אף אשתו של דוד, בעודה אווזת בבנה הקטן, ואף היא רצה לאותו כיוון. באשר לטביעת האצבע שהועתקה כאמור, הרי שיש לערוך אבחנה בין ממצא חיובי לממצא שלילי. טביעה זו נבדקה ולא נמצאה התאמה לנאשם או לדוד. עם זאת, אף לא נמצאה התאמה בין טביעה זו לבין אדם אחר אשר טביעות האצבע

שלו מצויות במאגר המשטרה. העובדה כי לא נמצאה התאמה כאמור, אין בה כדי להוביל למסקנה חד משמעית, כשם שהסיקה ההגנה בסיכומיה, כי אדם אחר נכנס לדירה ללא רשות וגנב את הרכוש. כל שניתן לומר במקרה דנן הינו כי הועתקה טביעת אצבע אשר אינה של הנאשם או של בעל הדירה, ואף לא נמצאה התאמה לאדם אחר במאגר. לנוכח תיעוד הנאשם בסרטון מצלמת האבטחה נכנס למתחם המגורים, עושה דרכו לביתו של דוד ויוצא משם כעבור דקות ספורות כאשר שקיות מלאות ברכוש גנוב על כתפו, דומה כי לממצא שלילי זה אין משמעות או משקל, אשר יש בו כדי לעורר ספק סביר.

72. יישום ההלכה לנסיבותיו של המקרה שלפניי, מוביל למסקנה כי המחדלים החקירתיים הנטענים, אף בהצטרפם יחד, לא גרמו לנאשם עיוות דין, ובוודאי שהם אינם מצדיקים את זיכוי. מחד, לא ניתן לומר כי לא הייתה להגנה יכולת להתמודד כראוי עם חומר הראיות או כי נגרם לנאשם עיוות דין. מאידך, אף אם זוקפים את קיומם של מחדלי החקירה לחובת התביעה, נותר קיים מארג מסיבי של ראיות העומד לחובת הנאשם, אשר לא ניתן לו הסבר משכנע והוא אינו מותיר כל ספק סביר בדבר אחריותו הפלילית למעשים שיוחסו לו.

תקיפת הנאשם וגרימת חבלה בפניו

73. בסיכומיה, טענה ההגנה טענה חמורה נוספת לפיה הנאשם הותקף על ידי דוד או על ידי שוטרים עובר לחקירתו. לשיטתה: "הראיות מלמדות כי הנאשם הותקף בתא המעצר ולא נחבל כפי שתואר" (סיכומי ההגנה, עמ' 11 פסקה 7).

74. מבלי להרחיב שוב במשמעות הימנעות הנאשם מלהעיד במשפטו ולהעמיד אף טענה זו במבחן החקירה הנגדית, אציין כי טענה זו של הנאשם מפי סנגוריו אינה מעוררת אמון רב, ואף לא נטענה כלל במהלך חקירתו במשטרה. אומנם נכונה הטענה לפיה הנאשם נחבל בפניו, אך נסיבותיה של חבלה זו שונות בתכלית מזו הנטענת על ידי ההגנה. בהקשר זה לא מצאתי עילה שלא לקבל את דבריו של השוטר קובי אסידו במזכר שערך (ת/14), לפיהם הנאשם נפל ונחבל בתא המעצר, ולאחר מכן נלקח לטיפול רפואי.

75. לא ברור מהן אותן הראיות המצביעות על כך שהנאשם הוכה על ידי השוטרים, כטענת ההגנה בסיכומיה. כאלה לא מצאתי. הניסיון "לירות לכול הכיוונים" אף בלא שהוגשה תלונה למח"ש בהקשר זה, אינו ראוי במקרה זה.

סוף דבר:

76. במצב דברים זה - בו הנסיבות האופפות את התנהלותו של הנאשם מעלות כי נוכחותו בזירת האירוע, כפי שעולה מסרטון מצלמת האבטחה ומשלל הראיות האחרות, לא הייתה אקראית - קמה הנחה כי הנוכחות אכן מלמדת על ביצוען של העבירות המפורטות בכתב האישום (בכפוף לתיקון שעת האירוע).

לכן, הנאשם הוא הנושא בנטל "להביא ראיות, או ליתן הסברים, שיש בהם כדי להראות, כי ההנחה ההגיונית הנובעת משלל הראיות הנסיבתיות הללו אינה הגיונית כלל ועיקר, או כי עצמתה של ההנחה, לאור הסבריו, אין בכוחה לקיים את מידת ההוכחה הנדרשת במשפט פלילי (ראו - ע"פ 319/88 אלמליח נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (1) 693, 698. והשוו: ע"פ 2463/94 גגולשוילי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(1) 433, 444; ע"פ 6202/95 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(5) 685, 690; ע"פ 10577/02 שמש נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 706, 716). ואולם, הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו ובכך לא הציע בעצמו הסבר כלשהו למעשיו ולהתנהלותו בזירת האירוע ובמועד הנטען, אלא הסתפק בהכחשה ובשלל טענות בלתי מהימנות בחקירתו ואף מפי אחיו - אשר העיד עבורו.

לאור כל האמור, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר א' תשע"ו, 06/03/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה לטיעונים לעונש ליום 20.3.16 שעה 8:30.

מאחר והיום הרשעתי את הנאשם, מכוח סמכותי אני מורה על הארכת מעצרו עד למתן גזר הדין בתיק זה.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ו אדר א' תשע"ו, 06/03/2016 במעמד הנוכחים.

עמוד 19

יריב נבון , שופט